

Pesta 2|14 maiu.

Va eși in fii-care dominica. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 18.

Anulu VII, - 1871.

Pretiuulu pe anu 10 fl., pentru Roman'i'a 2 galbeni.

Omer pasia.

La finea lunei espirate diuariele ni anuciara, câ imperiulu ottoman a pierduu unulu dintre barbatii sei de frunte, mórtea a rapitu pe renumitulu Omer pasia, care in *resbelulu* de la Crimea si-a castigatu o reputatiune buna, si a carui nume pe acelu timpu se facu cunoscutu in tóta lumea.

Venimu dar si noi a impliní detorinti'a nóstra de cronicariu, a publicá aice afara de portretulu acestui barbatu de câte-va date biografice.

Omer pasia, s'a numitu Mihaiu Lattas, si s'a nascutu in anulu 1811 (dupa altii in 1806) in Croati'a austriaca, si anumitu in Plaski, langa Fiume, unde tatalu seu fusese oficieru intr'unu regimentu confinariu. Crescutu in scól'a normala militaria, unde si-a cascigatu o scrisóre frumósa, a intratu ca cadetu in regimentulu confinariu din Ogulin, inse, findu intrebuintiatu nu mai ca scriitoriu, peste pucinu si-a luat remasu bunu de la oficiulu seu, a mersu in Bosni'a, trecu la religiunea mohamedana si si-adoptá numele

Omer pasia.

Omer. Unu comerciantu mohamedanu l'a luatu la sine ca instructoru pentru copiii sei, si in anulu 1833 lu-tramise dimpreuna cu ei la Constantinopolea. Aici tinerulu diliginte intră ca caligrafu in o scóla militaria, si peste pucinu si-sciù cascigá favorulu veteranulu Chosrew pasia, cu ajutoriulu caruia deveni apoi caligrafulu eredelui de tron, fiitoriului sultanu Abdul Medschid. De aci inainte inaintă cu pasi rapedi. Ca generalu supremu sugrumă in an. 1851 revolutiunea din Bosni'a, si in 1852 pe cea din Muntenegru. Erumpendu in anulu 1853 marele resbelu orientalu, Omer fu numitu maresialu campestru si generalissimu peste tóte poterile armate ale Turciei, cu cari batù pe rusi la Olteniti'a (in 4 noemvre) si la Cetate (in 6 ianuariu 1854.) Pe timpulu resbelului din Crimea, candu poterile apusene faceau sangerós'a campanía, Omer se tienea cam pasivu, pana candu in fine, in 17 fauru 1855 reesf a respinge pe rusi la Cupatoria, cu perdi enorme. In lun'a lui octomvre alu aceluia-si anu intreprinse una espeditiune in Asi'a mica. Dupa terminarea resbelului Omer fu numitu guvernatoru generalu in Bagdad; si in anulu 1867 s'a dusu in Candi'a, pentru a suprime revolutiunea de acolo.

Dorulu plangatoriu.

Dsiórei Iuliana T. . . .

I.

rundia verde floricea,
De-asiu fi-o dalba pasarica,
Asiu sborá din crénga 'n crénga,
Si-asiu avé o lume draga,
Asiu traí cu sucu de fragu,
Si-asiu cantá lumoi de dragu,
Asiu bé apa din isvoru,
Si-asiu cantá mandrei de doru!

II.

Frundia verde maracine,
Multu ducu dulce doru de tine;
Candu esu dalbe diorile,
Scotu la codru oile,
Cantu-mi gelnicu doinele;
De ce cantu mai gelitoriu,
Doru-ti vine mai cu sporiu,
Si-asié vine de cu focu,
M'asiu topí d'asiu stá pe locu;
Suiu la dealu, coboru la vale,
Dorulu teu mi-ese 'n cale;

Lasu si valea, trecu coline,
Dorulu teu mai tare-mi vine,
Plange sufletulu in mine!

III.

Vai lelitia, lelisióra,
Ochii tei me baga 'n bóla;
Candu vedu amblatu-ti usioru,
Arde-mi sufletulu in doru;
Candu me uitu in fati'a ta,
Rumpe-mi-se anim'a!

IV.

Frundia verde de pe culme,
Am amblatu tiéra si lume,
Dar mandrutia ca si-a mea,
N'am vediutu, nici n'oiu vedé!

V.

Frundia verde de bujoru,
Arda-te foculu ce doru,
Câ te-ai prinsu ortacu cu mine,
Si nu potu scapá de tine;
Ori si unde eu pasiescu,
Totu cu tine me gasescu,
Si la mersu si la venitu,
Diu'a-mi trece totu dorindu,
Cu doru dormu, cu doru me scolu,
Tóta vieti'a-mi trece 'n doru!

VI.

Bate ventulu de pe siesu,
„Ce vini dorule-asié desu?“
— „Mandruliti'a-ti m'a manatu,
Câ de candu o-ai 'nstrainatu,
Busuioculu a negritu,
Trandafirii-au vesceditu,
Liliele au caditu,
Ea cu florile-a trecutu!

VII.

Frundia verde 'n lemnu domuescu,
De doru mare me topescu;
Vai lelitia din celu satu,
Nu sciu urm'a mi-ai luat;
Nu sciu tu m'ai farmecatu,
Dar de candu eu te-am vediutu,
O df buna n'am avutu!

VIII.

Frundia verde din carare,
Dorulu meu parechia n'are;
Óre Dómne ce sê facu?
Dorulu meu nu are lécu,

Me dobóra ca sê zacu.
Frundia verde de mohoru,
Dar fi mandra ca sê moriu,
M'asiu rogá se me 'ngropi tu,
Rogu-te pe grópa-mi dâ
Flori din stratulu gradinei
Cu dorutiulu animei;
Pune-mi la capu lacrimele,
Sê nu-uiti dragostele mele;
Ér p'a crucii cornurele:
Rosmarinu imbobocitu,
Sê nu uiti câ te-am iubitú;
Pe mormentu-mi inverdîtu:
O sulfina din periu,
Ca sê scii, amorulu meu,
C'am moritu de dorulu teu!

Vasilii Budescu.

Confusii.

— Comediá cu cantece în unu actu. —

(Urmare.)

VALERIU.

Colo sub ferésta erá més'a mea de scrisu.

LISA.

Acolo mi-stâ més'a de cosutu.

VALERIU.

Vis-à-vis a fostu fotografi'a dtale.

LISA.

Eu sum religiósá, si acolo tienu chipulu
Santei Ana.

VALERIU.

Langa cuptoriu mi-a fostu bibliotec'a.

LISA.

Cum vedi si bibliotec'a mea stá acolo.

VALERIU.

O drag'a mea, chil'á e mica, inse de mi-ar
fi iertatu sê locuescu cu tine 'n éa....

LISA.

Ar fi palastu!...

VALERIU.

Unu templu!...

LISA.

Si asié mai de parte! Dar nu vrei sê vedi
bibliotec'a tatalui meu. (Deschide usi'a din
fatia.)

VALERIU.

Aici s'au intemplatu mari straformâri.

LISA.

Ddieule!... Audi pe cine-va venindu, óre
sê si vina tatalu meu a casa!?

VALERIU.

Trebue sê me ascundu.

LISA.

E tardû!...

Scen'a III.

Cei de susu si CAPITANULU.

VALERIU.

E tat'a.

LISA.

Cum ni se intempla adi atâ'ta onóre?
CAPITANULU.

Ce vediu?... Dsiór'a Lisa face visita fe-
ciorului meu!

LISA.

Cum asié dle capitane?
CAPITANULU.

Trebue sê-ti constatezu, dsiór'a mea, acést'a
me instrainéza. O femeia tinera, care face vi-
sita in cas'a propria a unui tineru....

VALERIU.

(La o porte.) Nu bagá in séma dsióra, elu
cugeta câ e a casa.

LISA.

Permite-mi dle capitane, eu...
CAPITANULU.

Ba, acést'a nu o potu permite, eu pre-
tuescu pe dlu tat'a, si prin urmare si numele
celu bunu alu ficee sale.

VALERIU.

Dar tata cugeta ce vorbesci!

CAPITANULU.

Taci tu necugetatoriule, de siguru tu ai
sedusu pe dsiór'a la pasiulu acést'a. Tu ai sciutu,
câ nu vei gasi-o singura in cas'a ei, atunci ti-a
plesnitu prin minte cugetulu de a o seduce.

LISA.

Me rogu de iertare, dle capitane, eu nu
me voi lasá sê me seduca nime.

CAPITANULU.

Asié dara sê fi venitu de voia buna aicea?!

Mi-pare reu, acesta e si mai reu.

VALERIU.

Tata, dta esti aicea...

CAPITANULU.

Reu primitu, acést'a o vedu eu...

VALERIU.

Domnulu majoru nu e a casa....

CAPITANULU.

Si dsiór'a a intrebuintiatu clipit'a acést'a
si veni a te cercetá, cu atâ'ta mai reu, lucru
de totu neprecautu, de asta-data voiú sê tacu
si sê ve iertu, inse dsióra, te rogu ca sê bine-
voesci indata a te departá.

LISA.

(Mereu.) Curiosu! (ese si merge in chi-
li'a ei.)

Scen'a IV.

VALERIU si CAPIT.
CAPITANULU.

S'a dusu?

VALERIU.

S'a dusu. Inse in ade-
veru ai ofensatu pré tare
pe dsiór'a.

CAPITANULU.

Vai de ea, déca ea con-
sidera admonitiunea unui
omu betranu dreptu ofensa.

VALERIU.

Dle! inse noi nu sun-
temu in cas'a nóstra...

CAPITANULU.

Propria séu inchiriata
e totu una, in scurtu nu
voiu sê audu nimicu mai
departe.

VALERIU.

Bucurosu me ducu.

CAPITANULU.

Unde? Trebuie sê re-
mani, tu nu vei parasí cas'a
acésta.

VALERIU.

Bucurosu cu tóta anim'a.

CAPITANULU.

Vrei sê mergi dupa ea,
sciindu cá tatalu ei nu-i a
casa, frumosu lucru! Vrei
sê-i calci numele cu picío-
rele, necugetandu la deto-
rinti'a ta si la socí'a-ti.

VALERIU.

Socia? Eu n'am socia.

CAPITANULU.

Nerusínatule! acést'a
e resplat'a pentru grigi'a si
chinurile mele a-ti cascigá
muere frumósa si avuta,
vrei sê te puni pe capu, si sê
desonori o féta de omenía?

VALERIU.

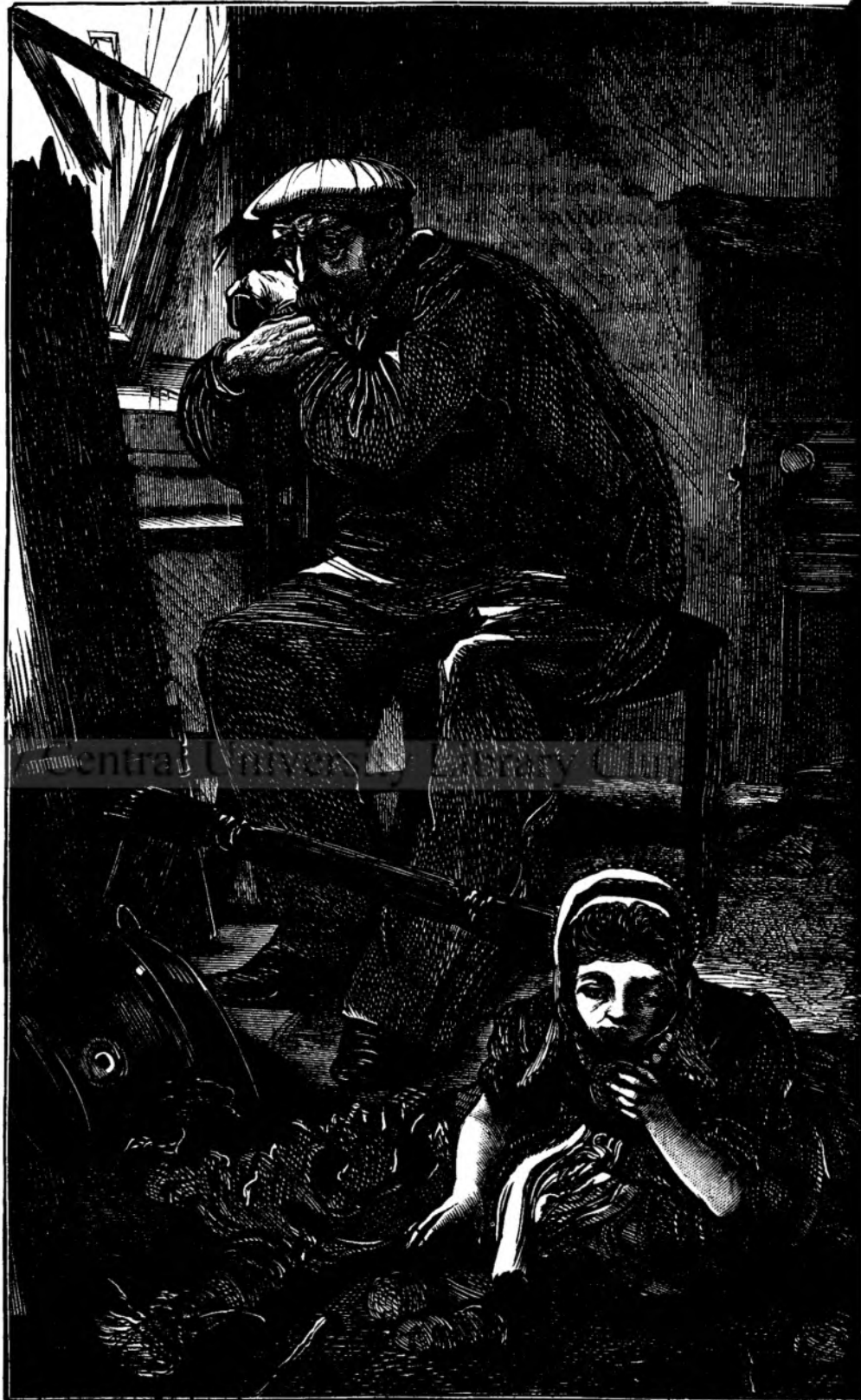
Nu, inse...

CAPITANULU.

Taci, mi-pare bine, cá
am datu de voi, ca sê pas-
tredíu onórea ficei amicului
meu. Deci pentru aceea mi
vei face placerea a nu te
duce de a casa asta-di.

VALERIU.

Cum poruncesci.

CAPITANULU.

Da poruncescu, si ca
sê fiu mai siguru, voiu sê
te inchidu in chili'a ta.

VALERIU.

In chili'a mea??!!

CAPITANULU.

Da, da, fara intardâre,
marsiu in launtru!

VALERIU.

Pentru Ddieu tata!!

CAPITANULU.

Nici o vóce mai multu!...

VALERIU.

In chili'a acést'a??!

CAPITANULU.

Da, in chili'a aceea, ai
carti de cetitu ca sê-ti poti
petrece.

VALERIU.

O! nu me temu de aceea.

CAPITANULU.

Apoi cauta si pléca!

VALERIU.

In chili'a acést'a??

CAPITANULU.

Ah, nu me scóte din
pacientia! Marsiu in laun-
tru!

VALERIU.

In numele domnului!
(merge in chili'a Elisei.),

Scena V.

CAPITANULU.

(Inchide usi'a dupa Va-
leriu si baga chei'a in pu-
sunariu.) De asiu fi facutu
altu-cum, majorulu potea
sê cugete, câ eu insu-mi
dau ocaziune in manile fe-
ciorului meu, ca sê póta
conviní cu Elis'a! Ferésca-
me Ddieu, eu sum mai se-
racu decâtu dinsulu si sum
numai capitanu, si nu portu
medailla, inse ce se atinge
de onóre, potu rivalisá cu
elu. Mai am asta-di inça
multe lucruri, inse trebuie
sê siedu a casa, câ-ci fecio-
rulu meu ar poté sê scóta
usi'a din tietíne. Amorisatii
sunt ai draçului. (canta)

Póte, cugetá majorulu,
Câ eu sum unu pecatosu,

Déca mi-lasam feciorulu
 Dupa placulu lui voiosu; (bis)
 Dar acuma póte sci,
 Cum sê se mai pórté;
 Si-mi va dice „*mon ami*“
 Multumindu-mi fórte. (bis)
 Feciori din civilisatiune
 Pentru o sucna pistritia
 Multi se uita de natiune,
 Ba chiar si de a loru vitia,
 Se ducu in cóce si 'ncolea,
 Numai ca s'ó vedía,
 Câ-ci cugeta totu la ea
 Ca sê nu se pérdia. (bis)
 Diua bine nu se face,
 Pana candu elu pléca,
 Câ-ci draculu nu-i mai dâ pace,
 Pana lu-incalica; (bis)
 Dar noi nu scimu ce mai face,
 Tréba dar sê taci,
 Câ filu e dieu capace
 Sê te dé la draci. (bis)

(Se desbraca si se face comodu, imbracandu vestmentulu de nópte de metasa, punendu-si uniform'a pe unu scaunu.) Aha diuariel! da asta-di vine post'a! Voiu sê le citescu! (ia diuariel in mana si si-pune ochilarii pe nasu.) Hm, hm, lucru curiosu, ce-mi lipsescé ochiloru, de nu potu vedé prin ochilarii mei proprii. Potu cugetá, câ ochii mei cei betrani au întineritu, (lapeda ochilarii) vedu cu multu mai bine fara ochilari. (Se pune la coltiu langa ferést'a catra usia cu spatele si citescé diuariel) Statele unite au tramisu legatu in Polonia, hm, hm, ... a nerodítu redactorulu acestei foi? In Venetia e conjuratiune, hm, hm, hm, acésta ar fi lucrulu dracului, resbelu nou! Vesuvulu incepte a versá lava. Da, e lucru posibilu! hm, hm, hm lucru curiosu!

Scen'a VI.

MAJORULU, CAPITANULU. MAJORULU.

(Fara de a vedé pe capitanulu, se uita la o politia (Wechsel) pe care o tiene in mana.)

Da, da, adi e diu'a de solvire, voiu sê vedu fi va punctualu dlu capitanu. De are bani, nu dubitezú, câ-ci e omu de parola, (baga politia in pusunariu) inse trebue sê remanu a casa, ca sê-lu asceptu (se face comodu si si-pune uniform'a pe unu scaunu si canta vestmentulu seu de nópte.) Dar unde mi-i vestmentulu de nópte? (Vede pe capitanulu Blaga.) Oha! dar cine e aice?? Plecatiune dle capitanu!

CAPITANULU.

Ohe! plecatiune, fi bine primitu!

MAJORULU.

De multu esti aicea?

(Va urmá.)

Alesandru Petrínu.

Despre flori.

(Continuare si fine.)

Ca sê potemu cresce trandafiri la spalieri séu ca piramide, trebue sê alegemu de acele specie, cari facu multu lemnu, au lastariu lungu si gânjosu p. e. trandafirulu piramidalu, care nu are florile de totu involte, inse de colóre ce jóca multe facie, infloresce bogatu si florile au mirosu pré desvoltatu.

Ce e dreptu, formarea de spalire séu de piramide recere o ingrigire câtu mai buna, o tundere cu scopu si o cultura corespundiatória, — recere deprindere si pricepere, inse odata formatu, e lesne de intretienutu, si déca se taie la timpulu seu si dupa cerintia, ne bucurâmu totu-de-una de rugi frumosi si de flori multe.

Speciele plétóse se altuescu pe macesi bine crescuti ce au o naltíme de 5—6 urme si mai bine. Si asta ca sê aiba spaciú mai mare spre a se poté desvoltá.

Mladiti'a ce cresce din mugurulu nobilu se tunde in anulu antâiu scurtu pe 2—3 ochi ca asié se crésca in anulu vñtoriu lastari multe si sanetóse.

Ca lastarii, cari cadu in josu sê fia impartíti mai bine, sê aiba aeru si lumina mai multa, ca mai bine sê se prefaca, ca multímea floriloru sê bata mai multu in ochi s. a. se folosescu nesce cercuri de sirma (drotu), cari se incolacescu in giurulu trupinei si de cari se léga mladitiele.

Ni e pré cunoscutu câtu de bine scie femei'a romana a-si instrutiá cas'a cu multele óle de flori, cari puse se etagiere facu unu dealu de verdétia viua; séu câtu de gentilulu le scie ea asiediá intre ferestri. Ferestriile asié inpenate atragu atentiunea trecatorului si dau dovéda despre gustulu finu alu secului frumosu.

Déca sunt flori, cari crescute in óle, ni potu desceptá placere. ni potu infrumsetiá odâiele, ni potu revocá încâtu-va primavér'a, acestu timpu ferice alu anului si alu vietiei omenesci, de siguru intre aceste flori trandafirulu-nu ie loculu din urma, câ-ci elu in óle crescutu e asemenea de pomposu, cu viétia, si incantatoriu, ca si in gradine libere.

Ce e dreptu. se recere ca omulu sê-i deie tóte cele necesarie in privinti'a stabilitáti si nutrementului, se recere ca ólele sê fia umplute cu unu pamentu fructiferu, carele sê aiba consistentia si sucuri folositorie de ajunsu.

Gradinariulu si-preparéza pamentu anume pentru florile in óle, elu si-alege unu pamentu bunu de aratu, lu-amesteca cu pamentu vegetabilu, pamentulu de pe fundulu apelorú stata-

tórie si a lacuriloru asemene e fórte bunu, inse numai déca a statu mai multu timpu espusu la aeru si sóre; lu-amesteca cu nasipu.

Crescerea trandafiriloru e de mare insemnatate. Si trandafiriloru in óle li potemu da diferite forme prin o tundere cu scopu. In totu casulu e necesitate ca astfelu de trandafiri sê fia din specie pitice, tunderea sê fia încátu totu rugulu sê vina ca unu cosiu, pastrandu numai o trupina in mediulocu, éra mladitiele laterale sê fia impartite in laturi, si asta pentru câ se póta desvoltá mai bine, potu face flori câtu mai multe.

Ca acestu trandafiru sê capete o forma frumósa, trebue sê fia de giosu impregiuratu de crengi sanetóse, éra trupin'a din mediulocu sê aiba câtu mai multe mladitie incarcate cu flori, trebue sê se tunda tóte crengile la locurile ce sunt taiate prin o linia.

Ca trandafirulu sê iee forma de cosiu, trebue sê se lege crengile laterale de o sirma (drotu), care se pune in giurulu ólei.

Ce e dreptu, trebue sê fimu ingrigiti a tunde, a impartí si a le formá tóte mladitiele asié precum dorimu a avé buciumulu, câ-ci numai prin o tratare cu scopu vomu ajunge a cresce trandafiri de o frumsétia rara.

Ca crengile sê iee forma dorita, nu numai trebue ajutate plecandu-le in partile trebuincióse, ci la fiesi-care din ele sê punemu câte unu bâtiu, de carele vinu sê se lege, ca asié sê-si pastreze directiunea, sê póta resistá mai lesne venturiloru, si sê-si tiená aspectulu celu pomposu.

Ca trandafirii sê se póta desvoltá câtu mai bine, sê ne imbucure totu-de-una prin verdétia viua si flori multe, ca sê aiba trunchiu si lastariu câtu mai sanetosu, trebuescu ingrigiti; — trebue plantati intr'unu pamentu corespundietoriu si celu mai bunu e lutulu nasiposu; — trebuescu asiediati intr'unu locu liberu, carele are sóre, locul sê fia scutitu de venturi reci si aspre, éra nu inchisu.

Ca sê prospere trandafirii mai bine, trebue transplantati totu la 4—5 ani, transplantarea se face nainte de a dá suculu. Cu acésta oca siune se tundu tóte crengile mai slabe si radicele imbetranite, cele sanetóse se taie pe 2—4—6 muguri.

E datina ca trandafirii sê se ingrópe mai adancu de cum au fostu pana acuma. Dupa plantare trebuescu indata udati bine, ba trandafirii receru sê fia udati si preste anu din candu in candu.

Trandafirii trebuescu tumsi in toti anii, si

acésta in lun'a lui martiu, indata ce nu avemu a ne teme de geru mare.

Tómn'a trebuescu ingropati, ca sê nu degere prin frigulu iernei: tómn'a se apléca trandafirii la pamentu, ingrigindu ca nu cumva sê se rumpa, aici se intiepenescu prin carlige si se acopere cu frundia, musciú séu pleva si preste acestea se pune ce-va pamentu.

Trandafirii, cari se crescú in óle, receru ca pamentulu sê fia grasu, nu pré maruntu. Trandafirii potu erná in unu locu carele are 2 grade de caldura. Tóte rosele in genere receru lumina, aeru si sóre de ajunsu. Trebuescu udate din candu in candu.

Trandafirii, cari voimu sê in florésca câtu mai timpuriu, se asiédia in odâi mai calde, ce au 10 grade R., se uda, se ingrigescu câtu mai bine; se tundu in decemvre séu ianuarie.

Romanulu díce, grigi'a buna trece primejdi'a, asié si noi déca vomu ~~fi~~ cu cea mai mare bagare de séma la tóte, apoi ne vomu bucurá de plantele cele mai frumóse si mai deplinu desvoltate; nu vomu avé a ne teme de bóle, si altele, cari distrugu viéti'a rugului.

Mai nainte am dísu, câ trandafirulu ne desfátéza nu numai prin aspectulu lui, prin verdéti'a cea via, prin multímea de flori gentile frumóse, de multe si diferite culori, ci elu ni aduce si care-va folosu, fiindu câ din trandafiri se face ceaiu, apa, oleiu si tinctura de trandafiru s. a. despre cari din lips'a spaciului nu potu sê scrú.

Ionu Chitu.

Romanca.

Ce mi-ai spusu baditia,
Câ sum Romancutia,
Mandra ca o flóre,
Svava, 'ncantatória,
Si ti-ar fi dragu tîe,
Ca sê-ti fiu socia?
Da! asié e, dieu!
Sum Romanca eu,
Si mi-ar fi si mie
Dagu sê fiu socia
Unui feciorasiu
Veselu, dragalasiu...
Dar ori câtu voiú fi,
Nu me voiú silí,
Ca sê me 'n sotiescu,
Cu cin' nu iubescu.
Si de aceea inca,
Pentru câ-su Romanca,
Si tu esti strainu,
Si n'ai simtiu romanu!

Simeonu Fl. Marianu.

S A E O N U.

Conversare cu cetitóriele.

— Pesta 12 maiu. —

(O bucata din sóre, — între fotografíe femeiesci, — candu este o femeia amabila, — minunea minuniloru, — academia in contra femeileru, — soci'a lui Molière, — opréla la pórt'a raiului, — bas'a fericirii conjugale, — puntea de sarutári, — frumseti'a si tirani'a, — cum aru poté fi damele mai amabile.)

Romanulu are unu proverbu, care díce, cá o femeia frumósa este o bucata din sóre. Si candu dinsulu aséména femei'a cu sórele, prin ast'a díce mai multu, decátu ori care altu poporu, care ar întrebuintiá acésta asemenare, — cá-ci numai in poesi'a nóstra poporala se numesce sórele totu-de-una „mandru“ séu „santu.“ Va sê díca, Romanulu iubesce multu femei'a. Dar ca s'o póta iubi, ea trebue sê fia amabila. Deci din tóte aceste resulta acea consentia, cá femeile romane sunt fórté amabile.

De câte ori vólu o femeia frumósa, totu-de-una mi-aducu a minte de acestu proverbu, si de consecintiele lui estrase mai susu. Si eu de multe ori vedu femei frumóse, pentru cá odai'a mea e plina de — fotografíele loru. Dorere, cá celu pucinu un'a nu — e viu!

Si de câte ori mi-revocu in memoria acestu proverbu, totu-de-una mi-dícu, cá aceste femei frumóse, aceste „bucâti din sóre“, aceste fiintie „amabile“ aru poté fi si mai — amabile!

Dar candu este o femeia amabila?

A respunde la acésta întrebare e o mare temeritate din partea mea, pentru cá sciú inainte, cá respunsulu meu nu va indestulí pe toti, cu atátu mai pucinu pe — tóte.

La acésta întrebare fia-care ar respunde altu-felu. Sê asardâmu a insemná câte-va!

Preotulu — cá-ci biseric'a precede — ar díce: acea femeia e amabila, care iubesce virtutea. Se póte, cá preotulu tineru nu s'ar multiamí cu acésta definitiune, ci ar poftí, ca femei'a afara de virtute sê iubésca si pe dinsulu.

Ostasiulu ar pretinde, cá numai aceea e amabila, care lu-insotiesce la resbelu, si acolo pe campulu luptei, in mijleculu tunuriloru bubuinde i lég'a ran'a.

Economulu cu pros'a lui nepoetica, ni-ar díce, cá dieu numai acea femeia e amabila, care scíe sê fiérba mancári bune. Dar in modern'a lume civilisata, cine ar mai considerá si definitiunea economului — necioplitu?!

Din contra musicantulu ni-ar demustrá, cá numai atunci femei'a e amabila, déca scíe sê cante cu precisiune sonatele lui Beethoven.

Adoratorii baletului ni-aru vorbí numai de picíore mici, — poetii numai de espresiune poetica, — oratorii de vóce sonóra, — sculptorii de atitudine plastica, si asié mai departe.

Numai bancarii si-aru permite a respunde intr' unu tonu umoristicu:

— Femei'a atunce e mai amabila, candu refusa unu vestmentu nou oferitu ei!

Inse incidentulu acest'a ar fi minunea minuni-

loru. Apoi in dílele de acuma nici minuni nu se mai intempla, cu atátu mai pucinu minune de ale minuniloru.

Va sê díca?

Bancarii nu cunoscú femei — amabile. Ei sciú sê pretiúesca mai bine tóte, asié femeile frumóse; pentru aceea li si acórdá unu atributu mai pretiosu, si le numescu — scumpe.

Déca inse vomu întrebá de unu inamoratu, sê ni spuna, care femeia e mai amabila? elu de siguru va respunde, cá tóte femeile sunt amabile, inse aceea, pe care dinsulu o iubesce, între tóte e cea mai amabila.

Vedeti dara, cá fia-care omu ar respunde altu-felu. Cádi ómeni, atáte gusturi se afla, — si câte ocupatiuni, atáte idealuri. Apoi fia-care judeca dupa gustulu seu.

Gustu mai curiosu inse n'am cunoscutu, decátu cum avuse odinióra Luc. Gottfried. Acestu domnu adeca, precum se scríe, a fondatu o academiá, a carei membrii erau indetorati a batjocuri secsulu femeiescu.

De siguru acestia nu mai erau — amabili, séu celu pucinu aveau socié — guralive, si de dragulu acestora fondara o asemene academiá curiósá.

Muerile bune, rele, au mare influintia a supra barbatiloru. Atátu acele, cátu si aceste, sunt capabile a schimbá de totu cursulu ideiloru unui barbatu; acele potu sê indulcésca, aceste potu sê acopere cu nori o viétia intréga. Ambele au servitu de modeluri a se creá in literatura o multíme opere de caractere femeiesci.

Comentatorii literaturii clasice dícu, cá o multíme de poeti, cari au eternisatu caractere femeiesci bune séu rele, au decopiatu numai sociéle loru.

Intre ceialalti, se afirma, cá Molière, care in câte-va piese ale sale a combatutu aspru unele defecte femeiesci, a avutu de modelu pe nevésta-sa.

Sermanulu Molière, elu dara de siguru a scrisu totu plangéndu comediele sale! Viéti'a lui a trebuitu sê fia amara, cá-ci nu-mi potu intipuí unu ce mai terribilu, decátu disarmoní'a între sociá si barbatu. Tóte neplacerile, dorerile, nenorocirile, trecu, disparu, si mediculu celu mai bunu, timpulu, vindeca ori ce sfásiare a animei. Numai acést'a nu trece, numai acésta nu are medicamentu, numai acést'a cresce pe dí ce merge. Acésta nentielegere e unu noru, care ti-intuneca sórele fericirii, — unu semnu de opréla la pórt'a raiului, care nu te lasa a intrá, — unu demonu, care in noptile agoniei spirituale ti-conduce sufletulu la morminti, cu dorulu de a remané purure in acea trista locuintia.

Starea acést'a e mai cumplita, decátu tóte torturele, cá-ci ea e nealterabila, si scimu, cá avemu sê suferimu fara sperantia, pana la finea vietii nóstre.

Dar ce e caus'a celoru mai multe disarmonie in familia?

Lips'a amorului?

Ba. Amorul, ori cátu de mare a fostu elu la inceputu, cu timpulu dispare, si se preface in amicétia, care duréza pana la mormentu. Inse amicétia adev-

rata numai între acele persoane p^ote s^e exista, cari se întielegu . . . Vedeti dara, c^â bas'a fericirii conjugale e, ca barbatulu si soci'a s^e se întielega . . . Va s^e d^îca, se poftesce afinitatea spiritului, care numai prin o cultura indentica se p^ote crea . . .

Acea familia e mai fericita, unde si barbatulu si soci'a sa au aceea-si cultura, acel'a-si cercu de idei, acele-si aspiratiuni : adeca, unde barbatulu si femeia se întielegu . . .

De cumva s^eu acel'a s^eu ac^est'a a crescutu in alte idei, ei nu voru pot^e fi fericiti nici odata, pentru c^â nu se stim^eza si cu at^âtu mai pucinu se iubescu, si t^ote acesto din caus'a c^â ei nu se întielegu . . .

D^eca barbatulu s'a urcatu nitielu mai susu pe treptele culturei, dec^âtu soci'a sa, pericolulu inca nu e asi^e mare, c^â-ci atitudinea graci^osa a nevetei sale egal^eza ac^esta mica distantia, unu surisu farmecatoriu alu ei form^eza numai dec^âtu o punte a supra miculu abisu despartitoriu, si sustiene comunicatiunea spirituala . . . De cumva inse femeia e mai culta dec^âtu barbatulu ei, si de cumva dins'a vr^e s^e apara si pretinde a fi recunoscuta de atare, — apoi in casulu ac^est'a in cas'a ei indesiertu vomu caut^â fericirea conjugala. In locu de doi inisi cari se stim^eza reciproc, vomu gasi o tirana si o papsia-barbatu . . . Si-apoi femeile candu apuca la tirania sunt mai grozave dec^âtu — tiranii ! . . .

Dar ^eta unde amu ajunsu ! De la femeile amabile, la — tirania.

Estremit^âtile se atingu, d^îce francesulu. Ast'a se p^ote acomoda si-aice, c^â-ci precum d^îce Socrate, frumseti'a e o tirania, si-apoi amabilitatca e frumseti'a cea mai — amabila . . .

Inse eu v'am remasu detoriu cu respunsulu la o *intrebare* pusa la inceputulu acestei convers^âri. Nu v'am spus, care femeia e mai amabila ?

De cumva m'ati intreb^â individualminte, de siguru si eu v'asiu raspunde, c^â aceea e mai amabila, la a carei fotografia me uitu eu acuma.

De *ora*-ce inse in momentul presinte sum jurnalistu, trebue s^e raspundu astu-felu :

— Acea femeia e mai amabila, in a carei anima straluce unu spiritu romanescu, care cu barbatulu, pruncii s^eu cunoscutii sei vorbesce totu romanesc, si partinesce literatur'a natiunala . . .

^Eta pentru ce damele romane aru pot^e fi mai — amabile !

Iosifu Vulcanu.

Societatea pentru fondu de teatru.

Conformu conclusului adun^ârii generale din Deva, Societatea pentru fondu de teatru va tien^e adunarea sa generala de estu-anu *in orasiulu Satu-mare la 1 si 2 iuniu c. n.*, cu urmat^ori'a :

Programa :

Diua prima, 1 iuniu.

1. Presiedintele va deschide adunarea la 10 *ore* in localitatea ce va fi destinata pentru siedintiele adun^ârii generale.

2. Dupa deschidere se voru alege doi secretari ad hoc.

3. Unulu din secretarii Societ^âtii va da cetire

reportulu comitetulu despre lucr^âriile sale de pres-te anu.

4. Se va ceti reportulu despre starea cassei Societ^âtii, si preste totu despre membrii si averea totala a Societ^âtii.

5. Se va alege o comisiune de 5 membrii pentru cercetarea reportulu cassierulu.

6. Se va alege o comisiune de 5 membrii, la care se voru inscrie acei onorab. domni, cari aru voi a fi membrii Societ^âtii, s^eu a d^â oferte in bani, precum si pentru a primi tacsele de la membrii de pan'acuma.

7. Se va alege o comisiune de 5 membrii, la care se voru aret^â propunerile, ce s'aru face spre inaintarea scopulu Societ^âtii.

8. Se voru tien^e discursuri corespundiat^orie scopulu Societ^âtii si aretate mai ant^âiu comitetulu.

Diua a d^oua, 2 iuniu.

1. Deschidendu presiedintele siedinti'a, se va d^â cetire si se va autentic^â procesulu verbalu alu siedintiei trecute.

2. Comisiunea esmisa pentru inscriere de membrii si primire de tacse si oferte, va face reportulu seu, si se va lu^â conclusiunea necesaria.

3. Comisiunea esmisa pentru cercetarea cassei va report^â despre ac^est'a, si se va lu^â conclusiunea a supra reportulu.

4. Comisiunea esmisa pentru propuneri, va report^â despre aceste, si se voru lu^â conclusiunile necesarie.

5. Se va decide locul si diu'a adun^ârii generale de la anulu viitoriu.

6. Se va alege o comisiune pentru autenticarea procesulu verbalu alu siedintiei de adi.

7. Presiedintele va inchide adunarea.

Pest'a, din siedinti'a comitetulu tienuta la 7 maiu 1871.

Dr. Iosifu Hodosiu,

presiedinte.

Iosifu Vulcanu,

secretariu.

Teatru natiunala dinc^oce de Carpati.

Cu o viua bucuria anuci^âmu on. nostru publicu cetitoriu, c^â destinsulu nostru artistu teatralu de la Bucuresci, dlu M. Pascaly, dimpreuna cu trup'a sa va incepe in lun'a ac^est'a o excursiune artistica din c^oce de Carpati, arangiandu c^âte-va represintatiuni in mai multe orasie pe unde locuescu Romani.

Salutandu-i cu placere in midiloculu nostru, facemu s^e urmeze aice epistol'a, ce dlu Pascaly ni adres^edia in privinti'a ast'a, si care totu odata contine program'a excursiunii.

Bucuresci 1871 aprile.

Domnulu meu,

In anulu ac^est'a dorescu s^e reincepu excursiunea mea artistica de acum 3 ani.

Dlu meu ! din punctulu de vedere moralu, artisticu si natiunala, credu c^â este o santa detoria de implinitu, o imperi^osa trebuintia pentru desvoltarea intelectuala, infrumsetiarea simtiemintelu, innobilirea cuget^âriiloru, basa de progresu, de marire si de taria pentru ori ce natiune, si mai in deosebi pentru unu poporu june ca alu nostru, cu at^ât'a vi^etia, cu at^ât'a

speranția și cu așie înalta misiune de implinitu. Escursiune puramente științifică, puramente artistică, cultură și dezvoltare națională, fără nici o preocupare de politică militanță, arta română pentru toți în genere, pentru Români în parte și în contra nimănui, ăta credința, ăta cugetarea mea. Patronii ai luminei, ai artelor, ai dezvoltării naționale, cutezu a pune sub auspiciile dv. încercarea mea.

Nu credeți că am o nevoie a vă spune, că asemenea încercare, asemenea sante detorie de implinitu, nu pot ajunge maretul lor scop decât numai atunci, când toți, micu și mare, forte și debilu, avutu și neavutu, vomu unii toate forțele noastre, toate inimile noastre, toate aspirațiile noastre, într'o otarire severă și națională. Sustinerea în totu și cu totu pentru totu ce privește știința, arta, lumină, cultură, și dezvoltarea romană.

De la concursul dv., de la imbrățișarea dv., de la solidaritatea cu care veți trata această chestiune voi vedea, deca ideea această națională, a gasitu resunetu între Români și deca eu meritu onora de a fi unulu din interpretii sei?

Teatrul este istoria via de cultură, de marirea și de poleirea unei națiuni; poporul fără teatru, este poporul fără cultură, fără marire, fără poleire, fără istoria. Lumei, care știe, că amu avutu în trecutul nostru și cultură și marire și poleire și pagine maretie de istoria, să-i spunem, să-i probăm, că avem asta-di și noi pucina arte, multe aspirații de dezvoltarea ei, și teatrul național e depositariulu, focariulu de lumină, și de poleire pentru ori ce popor.

Ăta, domnulu meu, care este procedarea mea practica:

1) Incependu de la 3—4 maiu, orăsiile prin cari speru să trecu sunt: Brașiova, Sibiu, Blăși, Clușiu, Năsău, Oradea-mare, Arad, Lugosi, Timișoara, Pesta, și ori care altu orasiu mi-va face onora să me chame, sau unde se va simți multumirea și necesitatea, că trebuie să trecu și pe acolo.

2) Voiu joca numai șiese reprezentatiuni abonate în fa-care orasiu, și câte o reprezentatiune suspendata pentru infintiarea unui teatru peste Carpati.

3) Repertoriulu acestor 7 reprezentatiuni în totalu se va compune: din piese naționale, istorice, piese naționale de caracteru și de moravuri și 2 piese traducțiuni Capo d'opera ale artei și literaturii europene.

Acum ăta ce cutezu a reclama de la inițiativa dv., ăta cum credeți eu că me poteti ajuta să ducă la capetu această misiune atătu de grea, pe cătu este de frumoasă și națională:

1) Instituindu unu comitetu de inițiatori, de iubitori de arte, de patronii ai frumosului și ai dezvoltării naționale.

2) Dându acestei idei, acestui programu alu meu prin presa, prin comunicatiuni, prin propaganda, tota publicitatea, totu resunetu necesariu, pentru ca să poată reesi mai stralucitu și mai siguru.

3) Angajarea localului de teatru din partea Romanilor pentru arta română, ca să nu întimpinăm piedici și întârziări în aceste 7 reprezentatiuni.

4) Unu abonamentu atătu de tare, pe cătu este de mare ideea, pe cătu este de imperioasă și salutară încercarea mea. Abonamentulu nu-lu reclama ca proba de imbrățișare, de susținere personală, nu-lu reclama ca necesitate materială a mea proprie, nu! Abonamen-

tulu este necesariu pentru eventualități, pentru timpuri schimbătoare, pentru animosa și fratească susținere într'o colectivitate compactă și continuă; este expresiunea via, fidelă și potinte, este afirmatiunea în fatia strainilor, alu Romanismului, strinsu la unu locu cu totulu, și neconținut cu să ridică, să întarască și să susțină toți cu toții și cu toate focariulu de arte și de poleire națională. Comitetulu român va pastră banii abonamentului, până la finele celor șiese reprezentatiuni; și numai atunci mi se va pune la dispozițiune ca să ajutu enormele cheltueli, ce atrage după sine o asemenea compania.

Personalmente ca Romanu și ca artistu, reclamu de la dv. numai concursulu moralu, și acestu cred că este interesulu generalu: concursulu materialu ce rezultă naturalmente dintr'unu maretu concursu moralu, lu-reclamu nu pentru mine, nu pentru femeia mea, căci șantă detoria ce implinim este dulce pentru noi ca Români și ca artiști, dar numai pentru grelele cheltueli ce necesita asemenea excursiuni.

Dlu meu, deca împartășiti ca și mine această credința, deca aspirațiile, deca numele meu, deca, trecutul meu ve sunt cătu de pucinu cunoscutu, câte de pucinu apreciate, o mica garanția pentru viitoru, și deca me credeți capabilu, demnu, de această mare și grea încercare, speru că veți binevoi a me onora cu patronarea, cu grațiositatea, cu iubirea dv., precum eu am onora de a fi

devotatul dv.

M. Pascaly.

CE E NOU?

†

Cu adanca intristare scriemu aceste șire. Suntemu siliti a anunția națiunii perderea unui bravu fiu alu ei. Din mică pleiada a celebrităților române ăra-si s'a stinsu un'a!

Cav. Ioane Alduleanu,

jude la tribunalulu supremu din Pest'a, unulu dintre cei mai distinsi juristi români, unu barbatu stimatu de toți, a repausatu la 10 maiu s'ra la 9 ore și unu patrariu.

Ăcșta scire petrunse ca fulgerulu pe toți Romanii din Buda-Pest'a, cu atătu mai v'rtosu, căci repausatul nici bolnavu n'a fostu.

În diu'a precedentă inca dinsulu presiediu într'unu senatu alu tribunalului supremu; ma s'ra la 8 ore și diumetate inca se preamblă pe strada cu doi barbati de ai nostri; apoi se duse a casa și cină dimpreuna cu famili'ă sa, cându de odata începă a se simți reu; ajutoriulu medicalu fu chiamatu numai decătu, inse — insedaru! Peste pucinu, abié la nouă ore și unu patrariu, dinsulu si-respiră sufletulu, și anim'a-i încetă a mai palpita.

In eternu amintirea lui!

* * (Comitetulu Societății pentru fondu de teatru) țină șiedinti'ă sa lunaria domineca la 7 maiu. La

acésta sîedintia participara urmatorii dni : presiedintele dr. Iosifu Hodosiu, secretariulu Iosifu Vulcanu, si membrii : Alesandru Romanu, Petru Mihali. Presiedintele reportà, cã statutele Societãtii inca n'au sositu de la ministeriu, inse încãtu pentru aprobatiunea lor, nu mai este nici o dificultate, si astu-felu celu multu in decursu de o septimana au sê sosésca. Apoi totu presiedintele, reportà cã cassariulu l'a insciintiatu despre primirea si elocarea a 200 fl. primiti de la junimea romana din Aradu ca vinitulu curatu alu unui balu datu acolo in favorulu teatrului natiunalu; apoi, cã dlu deputatu Colomanu Baresay s'a inscrisu de membru ordinariu cu unu capitalu de 100 fl. Dupa aceste secretariu Iosifu Vulcanu reportà despre urmãtòriele contribuii incurse la dînsulu : dlu G. Marchisiu preotu in comit. Satu-mare a tramisu 30 fl., ca o parte din concertulu datu la Baia-mare in parte in favorulu teatrului natiunalu, (la acésta au contribuitu urmatorii : d. Ciriacu Barbulu protop. 10 fl., dsiór'a Veronica Lauranu 2 fl., dn'a Elena Cosma 2 fl., dnii Ioanu Toma juratu 10 fl., Georgiu Marchisiu preotu 5 fl., Paulu Stanu posesoru 4 fl., Florianu Cocianu advocatu 5 fl., Georgiu Székely protop. emeritu 1 fl., Petru Nyisztoru notariu 6 fl., Grigoriu Fagu preotu 5 fl., Petru Muresianu preotu 1 fl., Georgiu Anderco apotecariu 1 fl., Ioanu Darabanu preotu 1 fl., Dimitriu Soranu invetiatoriu 1 fl., Demitriu Popu notariu 2 fl. 50 cr., Vasiliu Fabianu 1 fl., Dr. Lutez profesoru in Satu-mare 2 fl., Sigismundu Sincal teologu 1 fl., Ignatiu Nyisztoru notariu 4 fl., Ioanu Milianu invetiatoriu 2 fl., Georgiu Manu protopopu 5 fl., Ales. Erdős protopopu 5 fl., Emanuilu Pelle preotu 2 fl., Nicolau Ujfalusi comite supremu 10 fl., Siafrancovicu, egumenu 1 fl., Petru Mirisianu, preotu 1 fl., Ioanu Antalu, preotu 1 fl., Iosifu Weber, plebanu 1 fl., Demitriu Soranu, invetiatoriu 2 fl., Ilie Amota invetiatoriu 1 fl., dnisiór'a Elena Githea, ca colectanta 12 fl., dnii Grigoriu Popu arch. ca colectantu 6 fl. 50 cr., Ales. Erdős ca colectantu 9 fl., dn'a Susana Popu, n. Szaploneczay 10 fl., dnii Ioanu Marchisiu, ca colectantu 6 fl., Car. Kállay posesoru 5 fl., Ioanu Rezei preotu 2 fl., Georgiu Leucutia preotu 8 fl., Grigoriu Fagu preotu 1 fl. 50 cr., Ioanu Popu protopopu 2 fl. 50 cr., dn'a Teresia Sincal preotésa 50 cr., dnii Iosifu Popu, jude cercualu 4 fl., Stefanu Domahidy, protojude cerc. 4 fl., Ant. Popu 2 fl., Andreiu Medanu 50 cr., Vasiliu Indrea 3 fl., Teod. Romanu, preotu 50 cr., Ioanu Romanu, preotu 2 fl. 50 cr., Georgiu Manu, protopopu 2 fl. 50 cr., Carolu Granzer 4 fl., Ioanu Dunca 1 fl., Vas. Catoca, protop. 2 fl. 50 cr., Augustinu Pelle, preotu 50 cr.) prin dlu Alesandru Romanu a incursu de la comunitatea Drasiu 15 fl.; de la o societate petrecatòria in Buda s'a primitu 5 fl.; pentru dóue bilete la balulu din Aradu alu teatrului, si a nume de la dlu cav. Ionu Puscariu 3 fl. si de la dlu dr. Iosifu Gallu 1 fl.; si in fine de la dlu dr. Iosifu Galu tacs'a anuala de membru 6 fl. Dupa aceste s'a staveritu program'a adunãrii de la Satu-mare, care se publica mai susu.

© (Domnisiór'a Zóe Dobrésca asasinata de d-r'a Fitia Popésca.) Sub acestu titlu „Auror'a Craiovei“ publica urmãtòri'a intemplantu : D-ra Fitia in etate de 16 ani, fiindu in relatiuni amoróse cu unu june care sub promisiune a o luá de consórta o seduse, si aflandu cã amagitoriulu tratédia pentru casatoriã cu parinti domnisiórei Zóe, in etate de 15 ani, esita decurendu din pansion, fiic'a d-nei Frusinei Dobrésca,

din comun'a Cuculãtesci mahalaoa Dobresci, a se cununá cu numit'a Zóe, a mersu la d-ra Dobrésca si mam'a ei si a prevenit'o cã acelu june este promis eu, si sê renuncia la proiectulu mentiunatu; cã-ci in contra unulu din trei va fi mortu. — Acésta declaratiune hotarátoria a D-rei Popésca nefacédu nici unu efectu familiei Dobrésca, a si savarsitu logodn'a D-rei Zoe cu acelu june. — Domnisiór'a Popesca audindu de acésta logodna, intalnesce pe strad'a comunei pe tradatoriulu june, i trage o palma si smulgédu-i revolverulu din posunaru, trage intr'insulu; dar ne-reusindu, acelu fuge; in urma D-r'a Popésca merge dreptu la famili'a Dobrésca, si gasindu numai pe D-r'a Zóe singura, o strangulédia cu unu peschiru, si lovind'o si cu o limba de fieru in capu, o lasa mórta taindu-i si limb'a. Acestu asasinatu s'a intemplantu la 14 curent. ór'a 12 diu'a. Autoreu fu data justitiei impreuna cu Barbulu verulu ei si servitòri'a Pauna Ioan. Tóte cele narate susu le marturisesce, néga numai atentatulu.

(Din preotu mireanu.) In urm'a atentatului comisu contra vietiei Eminentiei Sale mitropolitului Moldovei si Sucevei de catra arhimandritulu Climent Nicolau, tribunalulu spiritualu mitropolitanu, convocat ad-hoc a se pronuncia, in vedere cu canonele, in privint'a numitului pentru acestu faptu prin sentint'a ce a emisu, hotarindu escluderea acestui individuu din trépta de clericu, elu remane simplu mirénu, sub nume de Constantin Nicolau.

(D. C. A. Rosetti) anuncia in „Romanulu“, cã pe la inceputulu lunei lui Iuniu, impreuna cu famili'a sa, va parasu Romani'a, pentru a se asiediã pe unu timpu mai indelungatu in partile sudice ale Franciei, spre a completã acolo aducatiunea copiiloru sei.

(Prudentulu Radovici.) aginte si consulu generale alu Germaniei, in virtutea unui congediu, obtienutu de la guvernulu seu, a parasitu Bucurescii pentru câte-va septamani, éra, in timpulu absentiei sale, afacerile agentiei si consulatului generale ale Germaniei se voru gerá de catra Thielau.

(Advocati.) Dlu Nicolau Nilvanu, advocatu in Siomcut'a-Mare, facu dílele trecute censur'a advocatíala si din legile cambiale, din legile civile a facutu-o inca in anulu 1868; éra dlu Vasiliu Bordasiu, din Lugosiu, facu censur'a din legile civile. — Li urámu ambiloru succesu favorabilu!

Literatura si arte.

* * („Gelea francesitoru.“) Pacea intre natiunea francesa si germana e inchíata. Prinsonierii francesi se voru întòrcere la vetrele loru familiare. In multe case simple bucuri'a revederii va recompensá suferintiele despartirii. Ferice de aceste familie! Multe inse indesiertu voru acceptá pe iubitulor. A dóu'a ilustratiune din nr. presinte ni infatísieza o asemenea familia gelitòria.

△ (A esítu de sub tipariu) si se afla de vendiare la tóte librariile din Bucuresci : „Analele Societãtii Academice Romano“; tomulu I. 4 lei noi; tomulu II. 2 lei noi; tomulu III. 2 lei noi. Depositulu este la d. Demetriu Iarcu, strad'a Pensionatu, nr. 12, in Bucuresci. — Dictionariulu Romanu si Glossariulu inca s'au pusu sub tipariu.

Glume si nu pré.

— Ti-spunu tie, iubit'a mea mica, câ vei face fôrte bine, déca vei incepe de timpuriu a te imprieteni cu ide'a de a intrá in o manastire sê fii calugaritia. Prin ast'a nu numai tie, dar si lui Domnedieu i vei face bucuria si placere.

— Apoi, scumpa mama, déca e asié bine a fi calugaritia, de ce nu te-ai facutu si tu?

— Ce nepriceputa esti! Ast'a s'a intemplatú numai din iubire pentru tine.

Intalnindu-se unu ostasiu cu o fêta ce ducea o sticla de vinu, o întrebá :

— De unde duci vinulu acel'a asié frumosu?

— Din crism'a orasiului, — respunse fêt'a.

— Da n'ai fi buna sê mi-lu dai sê-lu gustu ca sê-lu vedu câtu-i si de bunu?

— Ba bucurosu, — respunse fêt'a; — si dându-i sticl'a cu vinu ostasiului, acest'a l'a beutu totu pana in fundu.

Fêt'a uitandu-se cam cu intristare la sticl'a góla, i dîse ostasiului:

— De câtu l'ai gustatu, mai bine l'ai fi beutu!

Caletoriau odata siepte studenti intr'o carutia. Pe drumu se intelnescu cu unu tiganu.

— Dumnedieu aldúiesca pe mari'a loru — dîse tiganulu apropiandu-se de caru.

— Ce vrei, mei tîgane? — dîse unu studentu cu fala

— Apoi mari'a ta, te-asíu rogá sê-mi dai o pipa de tabacu.

Studentulu i-a datu.

Dupa-ce si-a implutu tiganulu pip'a, dîse: — D'apoi credu câ Dta mi-vei da si focu.

Bucurosu, — si i-a datu.

Candu erá aprinsa, se dusela o parte si i întrebá: „Voi sunteti diaconi?“

Rebus.

De Lucretia Moldovanu.

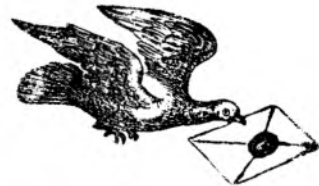
Deslegarea gâciturei numerice din nr. 14.

Candu am sorbitu, o Dómne, alu mortii crudu pa-
haru,

Nu mi-a parutu sê fia atât'a de amaru,
Cum fure aste vorbe, rostite d'unu strainu,
Si cui? ah n'am potere sê 'necu alu meu suspinu!
Elu díce, dar de diua cocosiulu a cantatu,
Mihaiu la trist'a-i grópa plangêndu s'a intornatu.
Grandea.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si dsiórele Maria Iosofu n. Ioanoviciu, Valeria Crisianu, Valeria Bianu, Nina Ardeleanu, Clara Marca.

Post'a Redactiunii.

Privighiatóri'a. Nu se póte publicá. N'amu gasitu in ea nici o schintea de poesía, ci numai cuvinte prosaice rimate.

Putna. De multu anunciaramu deja, ca din tabloulu „Regin'a Sabei“ nu mai avem esemplare. Te rogamu alege-ti altulu. Nrlu si cartea s'au tramisu.

Botiza. Ne mai avendu esemplare complete, te-amu in scrisu pe aprilu—septemvre. Vei avé dar a tramite 5 fl. Cólele ce-ti lip-sescu din „Cavalerii Noptii“ se voru suplini, dar fói'a nu se mai póte. Déca nu vrei astu-felu, insciútiéza-ne!

Bucuresci. Herestreu. Furemu siliti a omite din cauza, ca scrisórea e atatu de merunta si nelegibila, incatu nu o poturamu nici ceti. Cu atatu mai pucinu ar fi potutu culegatoriulu, care nu scie nimica romanesce. Scrisórea de ast'a nu mai ceremu.

Springu. Ceí 20 fl. tramisi s'a espediatu amiculu nostru la loculu competinte.

Timisióra. Dsiórei T. U. De la dsiór'a St. n'amu primitu pre- numeratiune de la aprile incóce.

Oravitia. Dlui I. B. Te-am inserisu, precum ai doritu. Nrii ceruti s'a tramisu. Istóri'a aceea n'a aparutu inca.

Portretulu ei. Nu se póte publicá. Doinele voru urmá la ron- dulu loru.

Suplementu „Cavalerii Noptii“ tomulu IV, col'a V.